

[Ømann.]

lettelser, de vil selvfølgelig være begejstrede, men andre folk vil også være sympatisk indstillet og synes, det er da godt, at nogle får nogle lettelser, men hvis man nu virkelig gjorde det klart for befolkningen, hvad dette lovforslag indebærer, så gad jeg nu nok vide, om ikke dette forslag ville falde med et brag. For hvad er det, man gør? Ja, her vil man altså fjerne en skatteindbetaling på adskillige hundrede millioner kroner fra ejendomsbesidderne, og hvad er så konsekvensen af det? Ja, så må amtskommunerne, hvis de har et provenubehov, opkræve det over indkomstskatten, og den er tilfældigvis indrettet sådan, at den er såkaldt proportional, dvs. at de mennesker, som har høje indkomster, ja, de slipper meget billigt fra denne her skatteforhøjelse, mens derimod lavere indkomster kommer til at mærke den relativt hårdt.

Dette forslag er jo en gammel kending. Det drejer sig aldeles ikke, som det blev sagt, om de små parcellusejere eller om lettelser for dem, der bor til leje. Deres andel i dette regnestykke er ganske lille og ubetydelig. Dette her er et godsejerforslag. Jeg vil nok sige: i dag har man flyttet rundt på 1½ mia kr., og hvis man tænker lidt over, hvem der har fået dem ned i lommen, og hvis lommer de er taget op af, så har man en klar karakteristik af denne regerings kurs.

Men man har også det, at det er meget svært at få øje på regeringens linje. Man siger, man vil bekæmpe inflationen. I det øjeblik man letter en grundbyrde fra fast ejendom, så ved man godt, at denne lettelse øjeblikkelig bliver kapitaliseret, og det medvirker altså til, at ejendomspriserne stiger.

Så vil jeg gerne sige: der er vel ikke noget parti, der mere end venstre har beklaget den forskel, der er på skatterne kommunerne imellem landet over. Mon partiet venstre virkelig tror, at et lovforslag af denne karakter bidrager til at udjævne ulighederne på indkomstbeskatningens område? Det er et forslag, der er rettet diametralt imod disse bestræbelser.

Jeg må sige, at vi for vort vedkommende ikke kan medvirke til dette lovforslag. Vi vil selvfølgelig være med til at behandle det i udvalget, men der kan ikke forventes nogen velvilje.

Jens Møller (KrF):

I og for sig er det et lovforslag, som vi kun kan hilse med glæde, idet der er tale om, at der bliver en mindre stigning i skatterne, end der ellers ville være, og da vi principielt er imod skat på boligen, skulle man jo tro, at vi uden videre kunne gå ind for det. Det kan vi imidlertid ikke, og årsagen er det tidspunkt, det fremkommer på. Det er allerede nævnt fra flere sider, at det vil kunne give store vanskeligheder ude omkring i amterne med likviditeten i de kommende år, og det vil kunne ramme meget forskelligt fra amt til amt.

Jeg vil gerne i den forbindelse gøre opmærksom på, at amterne også ledes af folkevalgte. Kunne man dog ikke give dem det ansvar i denne situation, at man gjorde dem opmærksom på problemet, og så opfordrede dem til at nedsætte denne promille mest muligt rundt omkring under hensyn til anlægsstop osv.? Der er måske nogle, der vil være skeptiske over for, hvorvidt en sådan opfordring vil virke, men mon ikke den vil det i hvert fald i år, når vi tænker på, at der er valgt til amtsrådene senere på året.

Hvis man vil gå videre med lovforslaget, så vil vi da også gerne være med til at arbejde med det i udvalget. Vi vil gerne have at vide, hvilken betydning det får for de enkelte amter, og vi mener også, at der må være mulighed for forhandling om nedsættelsespromillen, at det ikke ligefrem behøver at være helt ned til 15 promille, men kun måske til 17 eller 18 promille.

Fuglsang (DKP):

Mit parti hører, hvad der næppe forbavser nogen, ikke til dem, som tør love dette lovforslag nogen særlig velvillig behandling. Det udtrykker, som det er blevet nævnt, den modsatte side af regeringens politik af den, vi blev præsenteret for først på ugen, og som bl.a. var kendetegnet af indgrebet mod dyrtidsreguleringen. Dengang gjaldt det lønmodtagerne, altså den store andel af befolkningen, der i væsentlig grad skaber landets materielle værdier. I dag gælder det i vidt omfang arbejdsfrie indtægter, og her vil man altså søge at lette byrderne.

Man taler her som ved andre lejligheder om jorden som et produktionsinstrument, og man har for øvrigt bebudet yderligere lovgivning om at fritage landbrugsjord som